

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 263/2017
19.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у продуженом трајању из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милана Мауковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду ЗК 1193/13 од 06.05.2016. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж бр.239/16 од 26.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 19.04.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милана Мауковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду ЗК 1193/13 од 06.05.2016. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж бр.239/16 од 26.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду ЗК 1193/13 од 06.05.2016. године окривљени АА и ББ, оглашени су кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у продуженом трајању из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и члана 61. КЗ, а окривљени ВВ због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у подстрекавању у продуженом трајању из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 34. и члана 61. КЗ, за које је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 7 месеци, окривљени ББ на казну затвора у трајању од 138 дана, уз урачунавање временаведеног у притвору од 13.09.2014. до 29.01.2015. године а окривљеном ВВ изречена је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у времену проверавања од 2 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

На основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП обавезани су окривљени да оштећеном предузећу „ГГ“ са седиштем у ... солидарно плате по основу имовинскоправног захтева износ од 519.204,03 динара у року од 6 месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења,

а за постављени имовинскоправни захтев, за плаћање законске затезне камате на износ од 519.204,03 динара почев од 23.06.2009. године па до исплате, оштећени је упућен на парницу.

На основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени су обавезани на плаћење трошкова кривичног поступка ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж бр.239/16 од 26.12.2016. године уважена је жалба оштећеног „ДД“ ... у погледу имовинскоправног захтева за накнаду штете, па је и преиначена пресуда Основног суда у Шиду ЗК 1193/13 од 06.05.2016. године, тако што су окривљени АА, окр. ББ и окр. ВВ на основу члана 258. став 4. ЗКП обавезани да оштећеном предузећу „ДД“ ... на име имовинскоправног захтева солидарно исплате износ од 124.991,61 динара у року од 6 месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а за постављени имовинскоправни захтев за плаћање законске затезне камате на износ од 124.991,61 динара почев од 18.06.2009. године па до исплате, оштећени ДД“ ... упућен је на парницу.

Истом пресудом одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених и то жалба браниоца АА, адв. Милана Мауковића и жалба браниоца окривљеног ВВ, адв. Слободана Злоколице, и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адв. Милан Мауковић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Милана Мауковића, је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адв. Милан Мауковић у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним правноснажним пресудама окривљени оглашен кривим због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, за које је већ раније осуђен и то пресудом Основног суда у Шиду ЗК 752/12 од 28.08.2014. године и пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 5К 166/11 од 25.10.2012. године, па по ставу браниоца правноснажним пресудама окривљени је осуђен због кривичног дела, које је учинио у истом временском периоду, на исти начин и према истим лицима у својству одговорног лица.

Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима браниоца окривљеног АА, суштински указује да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари, тј. да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а који по оцени Врховног касационог суда нису основани.

Увидом у правноснажну пресуду Основног суда у Шиду ЗК 752/12 од 28.08.2014. године утврђује се да је окривљени АА, осуђен због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, које је извршено дана 25.06.2009. године и за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године.

Надаље увидом у правноснажну пресуду Вишег суда у Сремској Митровици 5К 166/11 од 25.10.2012. године се утврђује да је окривљени АА оглашен кривим за три радње кривичног дела и то за једну радњу извршену у периоду од 25.05.2009. године до 21.07.2009. године и две радње извршене дана 22.05.2009. године, а које радње су квалификоване као једно продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 4 године.

У наведеном кривичном предмету кривична пријава Ки бр.703/09 поднета је дана 19.08.2009. године а надлежни јавни тужилац подигао је оптужницу Кт 200/09 дана 24.10.2011. године.

У конкретном случају правноснажном пресудом Основног суда у Шиду ЗК 1193/13 од 06.05.2016. године, против које је поднет захтев за заштиту законитости окривљени АА оглашен је кривим за три радње кривичног дела, извршене и то дана 15.06.2009. године да је као одговорно лице – директор предузећа закључио уговор о куповини робе, а робу испоручио у три наврата и то дана 15.06.2009. године, дана 20.06.2009. године и 23.06.2009. године и за две радње кривичног дела извршене дана 18.05.2009. године и дана 22.09.2009. године (закључио уговор о куповини робе), а које радње су квалификоване као продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци.

У наведеном предмету кривична пријава поднета је дана 01.02.2010. године, захтев за спровођење истраге Кт 328/10 поднет је дана 17.02.2010. године, а надлежни јавни тужилац поднео је оптужни предлог Кт 328/10 дана 10.07.2013. године.

Према наведеном, пресудом Основног суда у Шиду ЗК 752/12 од 28.08.2014. године окривљени АА, оглашен је кривим и осуђен за једну радњу кривичног дела (злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, а извршеног дана 25.06.2009. године), а не за више радњи које су у смислу одредбе члана 61. КЗ, квалификоване као продужено кривично дело. Стога, у састав овог (једног) кривичног дела није ни могло да уђе продужено

(више) кривично дело из нападнute правноснажне пресуде, а како се то неосновано наводи у поднетом захтеву браниоца окривљеног. По природи ствари, могуће је само обрнута ситуација тј. да у састав продуженог кривичног дела евенутално уђе још једна или више појединачних радњи.

Надаље, одредбом члана 61. став 6. Кривичног законика (који је важио у време извршења кривичног дела, „Службени гласник РС“, бр. 72/09 ... 121/12), а која одредба није мењана доношењем новог Кривичног законика у смислу да је повољнија по окривљеног, прописано је да кривично дело које није обухваћено продуженим кривичним делом у правноснажној судској пресуди, већ буде откривено накнадно, представља посебно кривично дело, односно улази у састав посебног продуженог кривичног дела.

Имајући у виду да је након доношења правноснажне пресуде Вишег суда у Сремској Митровици 5К 166/11 од 25.10.2012. године накнадно откривено да је окривљени АА извршио продужено кривично дело из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, које није обухваћено продуженим кривичним делом у наведеној правноснажној пресуди, већ сходно члану 61. став 6. Кривичног законика представља посебно продужено кривично дело, за које је окривљени АА оглашен кривим и осуђен правноснажном пресудом Основног суда у Шиду 3К 1193/13 од 06.05.2016. године, то се без основа у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић